

holde sig til Nr. 19 og derved saa tydeligt, som det efter Omstændighederne kan gjøres, give deres Mening tilkjende overfor det af Indenrigsministeren foretagne Skridt. De 3 Medlemmer af Mindretallet have ikke sluttet sig til Udvalgets Flertals Motivering angaaende Ministerens Fremgangsmaade, men ere forsaavidt enige med de 12 Medlemmer af Udvalget, som de ønske, at Løstbestemmelserne for Fremtiden skulle være optagne i Finantsloven, eller at det skal være uomtvistet, at de ikke kunne forandres uden gennem Finantsloven eller ved Lov, og derfor have været med til at foreslaa dem optagne i en Anmærkning paa Finantsloven. Jeg haaber dermed at have gjort Rede for, hvorledes de enkelte Medlemmer af Udvalget stille sig med Hensyn til disse 2 Forslag. Jeg skal med Hensyn til Flertallet under Nr. 19 endelig gjentagende fremhæve, at deri, at Flertallet anbefaler at gaa imod Forslaget under Nr. 20, ligger ikke nogen bestemt Tilkjendegivelse af, at man ikke under andre Forhold kunde gaa med til en Løstbestemmelse; men kun en Tilkjendegivelse af, at man maa ønske dette Spørgsmaals Afgjørelse forbeholdt til 3die Behandling. Det bliver ganske vist i det Væsentlige det Samme, som hvis man gif ind paa Forandringen under Nr. 20; men det faar dog en skarpere Karakter, naar Løstbestemmelserne nu blive uforandrede. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 21 er der en Meiningsforskjel mellem Udvalgets Flertal og Ministeren om, hvorvidt det vil være nødvendigt at ansætte 5 eller 10 nye Expedienter. Flertallet har ment, at naar Ministeren fik 10 ved en Bevilling til næste Finantsaar, maatte han være glad derved. Forslaget under Nr. 22 angaar fri Uniform til Telegrafbudene. Der er af Ministeren foreslaaet fri Uniform til Galubelen af dem; men Udvalget har ment, at der ingen Grund var til at gjøre dette Skridt halvt, da disse Bude ere forholdsvis temmelig daarlig lønede. Man har derfor foreslaaet et Beløb, som jeg tror omtrent passer, til at give dem alle fri Uniform, og som jeg antager at den ærede Minister vil med Glæde tage imod. Jeg kommer nu til Forslaget under Nr. 23 angaaende Sernbaneoverskuddet, som ved dette Finantslovsforslag er overført til § 6 fra § 3. Udvalget finder det ganske naturligt, at Driftsudgifterne og Indtægterne findes opførte paa den samme Befordringsparagraf som de øvrige Poster ved Sernbanevæsenet, naar de ere underlagte een Minister, og man har derfor forsaavidt Intet imod Opstillingen her; men man har derimod fundet det rigtigt, at Overskuddet ved denne Drift føres ud paa § 3 som Udbytte af et Staten tilhørende Aktiv i Lighed med, hvad der sker f. Ex. med Hensyn til den grønlandske Handel, Åkersøds Fabrik og vor i sin Tid gode Bekjendt, Porcellainsfabriken, som vi endnu kunne mindes fra gamle Dage. Dette Forslag er altsaa af formel Natur. Jeg har hermed omtalt Ændrings-

forslagene, men tør maasse endnu omtale enkelte Punkter i Betænkningen, der vedrører samme Paragraf. Den ærede Minister har forlangt et ikke ubetydeligt Beløb til Udvidelse af Postgangen i Kjøbenhavn og nærmeste Omegn. Udvalgets Flertal har næret Betænknelighed ved at gaa med Ministeren til denne betydelige Forsøgelse, men er dog gaaet ind derpaa af Hensyn til de Fordele, der ogsaa efter Ministerens nærmere mundtlige Oplysninger maa antages med Sikkerhed at kunne opnaas derved, ikke blot for Korrespondancen til Byen fra andre Egne i Landet, men ogsaa for Korrespondancen indenfor denne Postkreds, saa at Benyttelsen af Posten der bliver langt mere sikker og paalideligere end nu. Nu er det vanskeligt for dem, der skrive til Nogen i den samme Postkreds, at beregne, naar Adressaten faar Brevet, hvorimod den foreslaaede Udvidelse vil gjøre det lettere. Man har saameget mere troet at kunne gaa ind herpaa, som der er en stærk Stemning for, hvad der naturlig ogsaa ligger i Postvæsenets Interesse, at Landpostgangen for de øvrige Beboere rundt om i Landet udvides. Dette maa naturligvis efter Vedtagelsen af en saadan Forbedring af Postvæsenet her kommer dagefter. Uagtet jeg ikke skjønner, at det staar i nogen nøie Forbindelse hermed, er det dog oplyst, at et af de Goder, man kan opnaa ved denne Foranstaltning, vil være, at man kan sikre sig en bedre og hurtigere Betjening med Hensyn til Pengebreve og Papper, som føres hertil fra Udlandet. Der har været ført stærke og, som det forekommer mig, begrundede Klager fra Mange over den Maade, hvorpaa disse Pengebreve og Papper, der komme fra Udlandet, hidtil have været besørge de her i Kjøbenhavn, idet de ere blevne førte til Postgaarden og derfra til Toldboden, hvor de have været Sjenstand for en Expedition, som kunde medføre, at naar Brevene og Papperne kom f. Ex. om Lørdagen, har Vedkommende ikke kunnet faae dem, selv om han gjorde sig ekstra Vleilighed derfor, inden Mandag, navnlig naar de vare komne efter en vis Tid om Lørdagen, da der, saavidt mig bekjendt, ingen Expedition er om Søndagen. Det har ialtsald været til stort Besvær. Efter hvad man har forhandlet med Ministeren vil dette nu ophøre, og en hensigtsmæssigere Ordning vil blive indført fra Forsommeren, naar Postgaarden er istand. Under Nr. 21 i Betænkningen har Udvalget gjort Meddelelse angaaende et Spørgsmaal, det har henvendt til den ærede Minister med Hensyn til en Opstilling, som det i sidste Samling gjorde til den ærede Finantsminister, og den ærede Minister har svaret, at der Intet er sket i den Henseende. Jeg er næsten tilbøjelig til at tro, at det neppe er ganske rigtigt, thi efter hvad der ialtsald er kommet til min Kundskab, er Postbestyrrelserne omkring paa de forskjellige Steder, baade her og andetsteds, noget villigere til at yde saadanne Forskud, som der her er Tale om. Naar man nu